

We vragen u enkel voor persoonlijk gebruik onze content te kopiëren. Het delen van deze content met anderen is niet toegestaan © Het Financieele Dagblad 2024.

‘Ik wilde niet bij iedere scheet afhankelijk zijn van anderen’

Grieteke Meerman

Door een complicatie na een operatie werd marketingstrateeg Inge de Munnik (63) blind. Ze revalideerde in de veronderstelling haar oude leven weer te kunnen oppakken. ‘Ik dacht: een kwestie van even naar de garage, repareren en weer terug.’

Inge de Munnik: 'Er is een normaalverdeling en ik zit aan de positieve kant.' Foto: Mark Horn voor het FD

De operatie aan het gezwel in haar hoofd was prima verlopen, hadden de artsen gezegd. Maar toen marketingstrateeg Inge de Munnik haar ogen opende, zag ze niets meer. Zou ze na vier dagen nog steeds niets kunnen zien, dan was het foute boel, had de arts gezegd. Na vier dagen zag ze daadwerkelijk nog niets. Het besef daalde langzaam in: 'Oké, ik ben blind.' Ze bleef er gelaten onder. 'Ik werd niet boos, vreemd genoeg. Alsof er geen echte emotie binnenkwam.'

Een keus had ze niet gehad; ze moest begin 2023 geopereerd worden. De goedaardige tumor ter grootte van een mandarijn drukte tegen haar oogzenuwen en werd alleen maar groter. Ze wist dat er een kans van tien procent was dat haar zicht door de ingreep zou verslechteren. Dat ze volledig blind is geworden, komt vermoedelijk doordat een vetbolletje

of bloedpropje in de bloedvaten van de oogzenuw is gekomen, waardoor de oogzenuw geen zuurstof meer kreeg. Puur pech.

‘Zit je dan in je nakie op de rand van het bed. Je bent gelijk een patiënt. Dat ben je natuurlijk ook’

De boosheid over de tegenslag diende zich na twee weken ziekenhuis alsnog aan. ‘Ik dacht: lekker, thuis, daar weet ik waar alles is. Maar zie het toilet maar eens te vinden als je blind geworden bent; ik wist niet eens aan welke kant de deur openging. Ga je tanden maar eens poetsen boven bij de wastafel. Ga maar eens koffie zetten. Toen dacht ik: verdorie, ik kan níks. Ik kan alleen mooi zitten wezen’.

De onafhankelijke ondernemer die De Munnik altijd was geweest, was nu overgeleverd aan de hulp van haar man, kinderen, vrienden, burens en zorgverleners. ‘Jaaa mevrouw, we komen u gezellig douchen’, herinnert ze zich de eerste keer dat de thuiszorg bij haar langs kwam. ‘Zit je dan in je nakie op de rand van het bed. Je bent gelijk een patiënt. Dat ben je natuurlijk ook.’

‘Het allerergste’, zegt ze, ‘was dat ik niets meer kon.’ Het haalde de vechter in haar naar boven, zag ook haar partner Fred die haar complimenteerde met haar veerkracht. ‘Dat was geen keuze, maar noodzaak’, aldus De Munnik. ‘Ik had geen zin om achter de geraniums te zitten en bij iedere scheet afhankelijk te zijn van anderen. Ik wil er nog iets van maken.’

Cv

- **1961** Geboren in Waalwijk
- **1979-1980** Biochemie op de Hogere Laboratorium school
- **1980-1984** Bachelor of Applied Science op de HAS Green Academy
- **1989-1990** Nima C op het Nederlands Instituut voor Marketing
- **1984-1985** Marketingmedewerker bij Nutreco
- **1987-1991** Assortimentsmanager bij Laurus
- **1991-heden** Eigen marketingadviesbureau Marktvizier
- **2018-2020** Senior marketing specialist Kingspan Unidek

- **2020-2021** Docent marketing International Business
 - **2021-2023** Partner (online) marketing bij GrowProud
 - **2024** Eigen online platform Blindfluencers.nl
-

Ze nam zich voor om na een intensieve behandeling bij het revalidatiecentrum voor blinden en slechtzienden in Apeldoorn weer 'gewoon' de kost te gaan verdienen met haar online marketingadviesbureau. Tot het zo ver was, stak ze al haar energie in het oefenen van alledaagse handelingen. Daarnaast begon ze met behulp van de spraakfunctie op haar iPhone met een dagboek dat ze later zou kunnen gebruiken voor een blog.

De manier waarop De Munnik haar lot aanvaardde, wekte bewondering bij haar omgeving. Maar er was ook ongeloof; voor sommigen bleek het moeilijk voor te stellen dat iemand die blind is geworden, toch relatief snel weer de draad oppakt. 'Mensen zeiden: dit kan niet, hoe jij ermee omgaat. Maar ik zit echt niet te neppen.'

De klap die niet kwam

Lang hebben De Munnik en haar partner gedacht dat de klap nog wel zou komen. 'Uiteindelijk heb ik in het revalidatiecentrum gevraagd of ik wel normaal ben. Ja, zeiden ze. Er is een normaalverdeling en ik zit aan de positieve kant. Er zijn ook mensen die helemaal wegzakken en depressief raken. Dat is ook normaal.'

Niet dat ze geen verdriet heeft om wat haar is overkomen. Dat verdriet kan opeens een steek geven. Zoals wanneer ze geen contact kan maken met haar nog jonge kleinkinderen of wanneer ze verder praat terwijl haar gesprekspartners al niet meer aan tafel zitten. Of als ze voor zoiets als het knippen van haar teennagels een vriendin om hulp moet vragen.

Het deed ook flink pijn toen bleek dat ze haar voornemen om als vanouds marketingstrategieën uit te zetten voor bedrijven moest bijstellen. 'Ik kwam het revalidatiecentrum binnen met het idee: Inge gaat weer werken, Inge gaat alles leren wat ze eerder kon. Een kwestie van even naar de garage, repareren en weer terug.'

Struikelblokken

Maar als je blind bent, is alleen al het vinden van de cursor een struikelblok bij het bedienen van een computer. Ze kán het wel, dankzij de gesproken commando's die ze uit haar hoofd heeft geleerd. En voor het visuele werk zou ze iemand kunnen inhuren. 'Maar wil ik me nou nog kapot werken? Je moet zo onevenredig hard bewijzen dat je het kunt. En je doet het allemaal zo veel langzamer. Ik besepte dat ik dingen moet kiezen die bij me passen en waar ik energie van krijg.'

‘We staan toch vooral bekend als stuntelaars. Zodra mensen een blinde zien zoeken, hebben de meesten geen idee wat ze moeten doen’

Ze stopt haar energie nu in een nieuw platform, genaamd Blindfluencers.nl. Daarmee wil ze blinden en slechtzienden informeren over hoe ze zo zelfstandig mogelijk kunnen leven. Haar dagboeknotities van de eerste weken na de operatie staan erop, maar ook ervaringsverhalen en tips voor activiteiten, verschillende manieren om te sporten, werken en uitgaan.

Imago opvrijzelen

Ze hoopt ook het imago van de blinde wat op te vrijzelen. ‘We staan toch vooral bekend als stuntelaars. Zodra mensen een blinde zien zoeken, hebben de meesten geen idee wat ze moeten doen. En dan zijn er twee reacties: of ze schieten ongevraagd te hulp, of ze verstijven en doen helemaal niks.’ Ze herinnert zich een moeder die haar adem inhield en met kinderwagen en al in de berm sprong om ruimte te maken voor haar. Lief bedoeld, maar voor een blinde vooral desoriënterend.

Zelf vond ze het vroeger ook ongemakkelijk als ze iemand met een taststok zag zoeken. ‘Mijn advies: gewoon vragen of je kunt helpen. De meeste blinden zijn mans genoeg om ja of nee te zeggen.’

Waar haar oude ambities zich gemakkelijk lieten uitdrukken in termen van omzet en winst, haalt De Munnik haar voldoening nu uit iets anders. ‘Ik wil mensen helpen. Daar haal ik veel meer lol uit.’ Toen mijn website nog maar net online stond, stuurde een bezoeker dat er bij het lezen een wereld voor haar open was gegaan. ‘Dat vind ik veel meer waard dan dat die bezoeker een tientje omzet had opgeleverd.’

Tegenslag

In Tegenslag vertellen ondernemers, bestuurders, politici, sporters en kunstenaars over de dieptepunten in hun loopbaan. En hoe zij die te boven kwamen. Eerdere afleveringen.
